

Міністерство освіти і науки України

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського

Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди

Національний університет фізичного виховання і спорту України

Харківська державна академія культури

ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ

Збірник наукових праць

І Всеукраїнської науково-практичної конференції

23-25 травня 2024 року

Полтава -2024

Зінов'єва К. О., студентка
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

Ціпов'яз А.Т., кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

АКТУАЛЬНІ МЕТОДИ ПІДГОТОВКИ ТА УДОСКОНАЛЕННЯ ФАХІВЦЯ ЗІ СПОРТИВНИХ БАЛЬНИХ ТАНЦІВ

Формування сучасної бальної хореографії почалося на початку ХХ століття. Танцювальний спорт стрімко розвивається в сучасному світі.

З'явилося дуже багато танцювальних колективів і студій, об'єднаних у різні асоціації і федерації. Систематично проводяться національні змагання, фестивалі і конкурси за міжнародною програмою, до якої входять 10 танців, розподілених на дві програми: європейську (Standart, Modern або Ballroom), латиноамериканську (Latin). До європейської програми входять: повільний вальс, танго, віденський вальс, повільний фокстрот, квікстеп (швидкий фокстрот). До латиноамериканської: ча-ча-ча, самба, румба, пасодобль, джайв.

У кожного тренера повинна бути своя стратегія підготовки танцюриста, яка дає можливість підготувати майбутнього професіонала. На нашу думку сучасний педагог – хореограф – це приклад для учня, новатор, ентузіаст, фанат своєї справи, амбіційний, активний, який працює на перспективу. Дуже важливим є правильна організація навчального процесу. Його основа – це знання традиційних методів та рекомендацій. Серед яких - вивчення історії становлення та розвитку мистецтва танцю, опанування основами теорії музики, танцювальної техніки, побудови та вивчення танцювальних комбінацій, постановок танцю,

відпрацьовування манери виконання рухів. Сучасні стратегії навчання – це розвиток і вдосконалення танцювальних здібностей, умінь і навичок. [1].

Майстерність тренера багато в чому визначається наявними в нього якостями, які надають своєрідність його спілкуванню з учнями, визначають швидкість і ступінь оволодіння ними різними вміннями. До професійно важливих якостей тренера належать моральні, комунікабельні, вольові, інтелектуальні й психомоторні. Виховуючи в учнів поважне ставлення до праці, не можна самому проявляти халатне відношення до своїх обов'язків: спізнюватися на заняття, приходити на нього незібраним, скасовувати заплановані заходи. Тренер має володіти і такими моральними якостями, як принциповість, правдивість, самокритичність, працьовитість і справедливість. Комунікативні якості, до яких належить товариськість, ввічливість, доброзичливість і ряд інших, допомагають тренереві встановлювати контакт із учнями в процесі спілкування й таким чином сприяють успіху виховної роботи тренера.

Вимоги до діяльності тренера обумовлюють наявність у нього якостей перцептивної сфери (тих, що визначають точність сприйняття, рухів спортсмена, швидкість сприйняття й оцінки ситуації), психомоторної сфери (що впливають на точність виконання технічних прийомів при їхньому показі). Багато вправ, які має демонструвати тренер, вимагають великої фізичної сили, гнучкості, швидкості реакції. Тому тренереві необхідно підтримувати ці якості на належному рівні. А це пов'язане з дотриманням режиму харчування, і стеженням за станом свого здоров'я [2].

Не менш важливе значення має й розуміння тренеревими спортсменів. Воно передбачає вміння його відчувати внутрішній світ учнів, знайти потрібну форму спілкування з ними. Взаєморозуміння тренерів і їхніх вихованців обумовлює їхню соціально-психологічну сумісність. Нерозуміння тренером учнів веде до загострених негативних взаємин між ними. Ускладнюються взаємини через неповагу до особистості учня, упереджену думку тренера про учня, недостатньо уваги до нього й до його потреб, невитриманість й брутальність вчителя,

офіційність тону, підвищені інтонації у розмові, мінливість настрою тренера тощо. У взаєминах тренера зі спортсменом велике значення має те, наскільки тренер зважає на думку спортсмена щодо результату його тренувань. Цей факт набуває особливої важливості у тих випадках, коли спортсмен вже має певний досвід і спортивну майстерність. Таким чином, актуальними і важливими є стратегії в підготовці фахівця-хореографа [3].

Список літератури

1. Криворотенко А.Ю. Розвиток спонтанного танцю у контексті формування творчої індивідуальності майбутнього вчителя хореографії. Кінезіологія танцю та техніко-естетичних видів спорту: навч.-метод. посібник. Ч. III/за ред. О.А. Плахотнюка. Львів, 2019. С. 63-73.
2. Навчально-методичний посібник для студентів факультету фізичного виховання / Уклад.: Папуча В.М., Сватъєв А.В. – Запоріжжя: ЗНУ, 2008. – 45 с.
3. Прибуток Г.М. Методичні рекомендації і програма класичного танцю для самодіяльних хореографічних колективів. М., 1984.

Плужник М.М., студент

*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

Ціпов'яз А.Т., кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри хореографії і танцювальних видів спорту

*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

ТЕХНОЛОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ В СУЧАСНОМУ ХОРЕОГРАФІЧНОМУ МИСТЕЦТВІ

Хореографія - це не лише мистецтво організації рухів у танці, але й спосіб вираження емоцій, ідеї та концепцій через мову тіла. Протягом історії,